

Σάββατο 10 Ιουλίου 2021 , τρίμηνο μνημόσυνο για τον κ. Μαγγίνα,
στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Βουλιαγμένη

Στον κύριο Μαγγίνα « **όφλημα τιμής** »

Σεβαστοί πατέρες,

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε, αγαπητές κυρίες, αγαπητοί κύριοι, η επικοινωνία μας με τον μακαριστό κ. Μαγγίνα περιοριζόταν στα στενά πλαίσια μιας συνεργασίας επικεντρωμένης στη φιλολογική επιμέλεια των κειμένων, των άρθρων που δημοσίευε ή σκόπευε να δημοσιεύσει.

Αυτή η πολύτιμη συνεργασία ,δώρο Θεού, μάς έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε κάπως ένα πιο εσωτερικό κομμάτι της, μετ' επιγνώσεως και σπουδής, κεκρυμμένης ζωής του.

Θα αρχίσουμε,αφορμώμενοι από ένα ποίημα του Νικηφόρου Βρεττάκου. Έχει τον τίτλο « **περισυλλογή**». Στους στίχους του μπορούν να ανιχνευθούν αντιστοιχίες με την οικουμενικότητα της ζωής και της προσφοράς του αγαπητού μας φίλου.

« **Περισυλλογή**»

«Τα υπάρχοντά μου ,είναι **όλος ο κόσμος.**

Τα μαζεύω **σε αυτό το βιβλίο** καθώς

ο τσοπάνος τα αρνιά του καθώς **πέφτει το σούρουπο**

στο λιβάδι. Όχι, πως βράδιασε ,αλλά είναι θείες οι μέρες μας ,οι ώρες τους, θεία τα λεπτά, οι στιγμές τους. Κ' εγώ

δε θυμάμαι καλά ,όμως έχω

την εντύπωση πάντοτε

πως **Κάποιος** μου ζήτησε

να ομορφύνω τον κόσμο.

Στρατιώτης σε διατεταγμένη αποστολή αυτήν την εικόνα έδινε ο κ. Μαγγίνας. Αυτήν την εντύπωση αποκομίσαμε εξ αρχής και εμείς.

Στ' αλήθεια , **τα υπάρχοντα του όλος ο κόσμος**, όπως λέει ο ποιητής, Έγνοιιά του όλος ο κόσμος, η Οικουμενική Ορθοδοξία. Ενημερωνόταν στο λεπτό για τα τεκταινόμενα σε όποια μεριά της γής ήταν στη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Τα **«υπάρχοντά μου χωρούν σε ένα βιβλίο**, αποφαίνεται ο ποιητής ». **« Τα υπάρχοντά του χωρούν σε ένα βιβλίο»** 15 χρόνια σχεδόν συγκεντρώνει υλικό, αρχειοθετεί φωτογραφίες, αναζητά παλαιά άρθρα. Δεν είναι υπερβολή να πούμε **«μελετά»** τη ζωή του Πρώτου Της Ορθοδοξίας με τη σπουδή ερευνητή, βυθοσκοπεί τα γεγονότα της ζωής του **«Μεγάλου»** όπως έλεγε με την προσεκτική ματιά ανατόμου. Καθώς μας στέλνει τα κείμενα που θα αποτελέσουν το λεύκωμα για τον Πατριάρχη ,τα οποία μάλιστα συνοδεύονται από ιδιόχειρες σημειώσεις – διορθώσεις, με κόκκινο στυλό, εκμυστηρεύεται με υϊκή **καύχηση « δεν υπάρχει τέτοιο βιβλίο, με τόσο πλούσιο φωτογραφικό υλικό για τον Πρώτο μας. Πρέπει να είναι έτοιμο στην επέτειο της τριακονταετίας της Πατριαρχίας Του»**. Ήταν μέσα στην Πρόνοια του Θεού,το πιστεύουμε ακραδάντως, η αποστολή σε εμάς όλου αυτού του κειμενικού υλικού και των σημειώσεων. Είναι, φαίνεται, στο θέλημα του Θεού η έκδοση του λευκώματος για τον Οικουμενικό Πατριάρχη : στιβαρά χέρια άξιων φίλων ,ο άρχοντας κ. Βίγκας, η αξιότιμη κ. Ορφανίδου ,ανέλαβαν ήδη την υλοποίηση της έκδοσης.

« Κάποιος του ζήτησε να ομορφύνει τον κόσμο». Πώς; με τη μοναδική **αφοσίωσή** του σε ένα υψηλό Θεσμό, στον υψηλότερο, επί γης θεσμό της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Αφοσίωση την οποία περιέκρυβε, όπως την ψίχα το καρυδότσουφλο, μια απίστευτη **ανιδιοτέλεια**. Με την πολυδιάστατη εν **αφανεία δράση** του. Πώς τα

κατάφερνε; Με την **οξύτατη αντίληψή του**. Την **ευθυκρισία του**. Την **...τελειομανία του**. Ανακαλούμε τις παραμονές των εγκαινίων της Έκθεσης Φωτογραφίας στη Θεσσαλονίκη και στο Βόλο. Πόσες φορές ο εισαγωγικός χαιρετισμός άλλαξε δομή και περιεχόμενο! Και ήταν μόνον .....4 παράγραφοι!

Αυτό είναι το στίγμα της συνεργασίας μας και ακρογωνιαίος λίθος, το αγκωνάρι δηλαδή ,η αγάπη για το Πατριαρχείο και η ολόθυμη διάθεση διακονίας Του .

Έτσι, λοιπόν, μέσα από αυτήν τη συνεργασία είχαμε την δυνατότητα να εντοπίσουμε αρετές και πτυχές, άγνωστες στους πολλούς. Εντυπωσιακά κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πολυσχιδούς προσωπικότητάς του στα οποία θα προσπαθήσουμε να αναφερθούμε σήμερα. Καταθέτοντας με αυτόν τον τρόπο ένα όφλημα τιμής στον πολύτιμο φίλο –δώρο Θεού.

Το πρώτο : η ακαταπρόληπτη εργατικότητα του . «Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός..» στο διακόνημα της ενημέρωσης και πληροφόρησης, αλλά στην πραγματικότητα στη «βίγλα» της περιφρούρησης των δικαίων του Πατριαρχείου και του Πατριάρχη.

Για το μακαριστό κ. Μαγγίνα δεν υπήρχαν οκτάωρα και βάρδιες, μόνον ατέλειωτη σκοπιά στις επάλξεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου .Στο ερώτημά μου: «πότε θα ξεκουραστείτε ;» Η ίδια πάντα στωικά δοσμένη απάντηση: «θα ξεκουραστούμε στην άλλη ζωή». Πώς να ξέραμε τότε ότι βρισκόμασταν τόσο κοντά στο μεθόριο;

Δεν υπήρχε ωράριο, πολλές φορές στις 1.00π.μ ή 1.30π.μ ,μετά τα μεσάνυχτα, έφτανε ένα κείμενο, με email, με την ευγενική παράκληση, πάντα άρχοντας στους τρόπους, **« μπορείτε να το δείτε, να διορθώσετε, αν κάτι χρήζει αλλαγής; Πρέπει να δημοσιευτεί εγκαίρως, να μη χαθεί χρόνος»**.

Και μετά, τι χαρά με τη δημοσίευση του άρθρου! Έστειλνε το σχετικό φύλλο από την «Απογευματινή», την «Ηχώ της Πόλης», στη συνέχεια από « τον Πολίτη», « τον Εθνικό Κήρυκα» και όπου αλλού φιλοξενούνταν το κείμενο. Για να μπορούμε να παρακολουθούμε την ομογενειακή αρθρογραφία, να διασταυρώνουμε τις πηγές, γραφήκαμε συνδρομητές και εμείς σε όλα τα ομογενειακά έντυπα. Στον μακαριστό κύριο βρίσκει τέλεια εφαρμογή ο λόγος, έτσι θαρρούμε, « εργαζόταν σαν να επρόκειτο να ζήσει για πάντα ...».

Δεύτερο χαρακτηριστικό της ιδιοπροσωπίας του : η αγάπη του για τον Οικουμενικό πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο άγγιζε, αν δεν τα ξεπερνούσε κιόλας, τα όρια της λατρείας .Απεριόριστος θαυμασμός και καύχηση για τα πολλά και μοναδικά χαρίσματα του Πρώτου της Ορθοδοξίας. Αμέτρητες φορές ειπωμένη με δέος, με έκσταση ,σχεδόν, η ίδια φράση: ***« ξέρετε είναι ο καλύτερος Πατριάρχης που κράτησε ποτέ το τιμόνι της Ορθοδοξίας. Μού το επιβεβαίωσε και ο όσιος Γέροντας Παΐσιος ,όταν επισκεφτήκαμε το Άγιο Όρος το...».***

Άγρυπνος άγγελος φύλακας του Παναγιωτάτου ! Με τις απίστευτης εμβέλειας κεραίες του έπιανε αμέσως,οσμίζόταν στον αέρα, την επιβουλή κατά του Πρώτου και του Πατριαρχείου. Και τότε, στρατηγός και στρατιώτης συγχρόνως συντόνιζε στα μετόπισθεν τον αγώνα προάσπισης. Κινητοποιούσε με τον δικό του μοναδικό τρόπο Συλλόγους, Σωματεία, Αρχιερείς του Οικουμενικού Θρόνου. Σχεδίαζε τη στρατηγική άμυνας ή προέλασης αναλόγως, ενέπνεε γραφίδες, συνήγειρε «μαχητές» από την Αθήνα ως την Κρήτη και την Αμερική. Σήμανε συναγερμό: το Πατριαρχείο ήταν το διακυβευόμενο. Όταν ο κίνδυνος αποσοβούνταν: σιγούσαν οι αγνώμονες, οι ανθέλληνες, οι «Εφιάλτες» αναγνωρίζονταν και κατατροπώνονταν. Όταν η απειλή απομακρύνονταν και καταισχύνονταν όσοι αγνωμόνως, προδοτικώς «εκίνησαν την πτέρναν κατά του Πατριαρχείου» ήσυχος, χαρούμενος

απολάμβανε την κατάπαυση του πυρός. Ακόμα μια μάχη ,με τη βοήθεια του Θεού, είχε κερδηθεί.

« Έτσι ζούμε, μάς εκμυστηρεύτηκε κάποτε, συνεχώς σε πόλεμο, σε στύλ εκστρατείας. Αιώνες τώρα αυτή είναι η ζωή στο Πατριαρχείο. Δεν υπάρχει εφησυχασμός, ανάπαυση. Εκεί, που δεν το περιμένεις κάνει την εμφάνιση του ο εχθρός. Ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος.»

Ακόμα και τώρα όταν πέσει στην αντίληψή μας κάποιο δημοσίευμα με αιχμές κατά του Πατριαρχείου ή του Παναγιωτάτου αυθόρμητα, αντανακλαστικά, μηχανικά, θα λέγαμε, αναδύεται η σκέψη, μάς πολιορκεί η αγωνία: *« ο κύριος Μαγγίνας το είδε; Τι θα κάνουμε τώρα; Θα απαντήσουμε; Να τού το στείλω;»* Μένει πάντα μέσα μας ταυτισμένος πλήρως με βιγλάτορα. Βαρδιάνος στον προμαχώνα του Φαναρίου!...

Τι να πει κανείς ,τι να πρωτοπεί για την άδολη ,ανυπόκριτη ,ανιδιοτελή αγάπη του για τον Πρώτο της Ορθοδοξίας, για τον Πατριάρχη του Γένους. «Επιλήψει μοι ο χρόνος διηγουμένη...».

Χιλιάδες φωτογραφίες:Ο Παναγιώτατος με παιδιά, με νέους, ο Παναγιώτατος με Ηγέτες, ο Παναγιώτατος ιεουργός, ο Παναγιώτατος πρεσβευτής της ειρήνης σε όλον τον κόσμο. Και εκείνος, ο μακαριστός φίλος μας, πάντα εκεί φωτογράφος και σκηνοθέτης συγχρόνως. Η προσοχή του αμείωτα στραμμένη στο ιερό πρόσωπο του Πατριάρχη .Ο φακός του καταγράφει στιγμιότυπα και γεγονότα. Παραμονές Χριστούγεννα , στέλνει μια φωτογραφία: ο Παναγιώτατος στο παιδικό εργαστήρι της Αγίας Τριάδας ανάμεσα στα παιδάκια έχει υψωμένο το χέρι Του και χαιρετά. *«Προσέξτε, στη φωτογραφία το χεράκι Τού Παναγιωτάτου, κατευθύνει την προσοχή μας, με πόση απλότητα χαιρετά».* Πόση κρυμμένη τρυφερότητα υποδηλώνεται στη φράση! Την προδίδει το υποκοριστικό... Μακάριος ο αγαπώμενος , μακάριος και ο αγαπών. Θησαυρός ανεκτίμητος η ανυπόκριτη αγάπη ! **«Φίλος**

πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν εὔρε θησαυρόν». Χάσαμε θησαυρό, λοιπόν....

Τρίτο χαρακτηριστικό : το ανεπίφθονο για τους συνεργάτες του ,η γνήσια χαρά του για τις επιτυχίες και τα προσόντα τους. *« Θα πάμε στην Αλεξανδρούπολη, θα μιλήσει ο « Πρόεδρος, ο κ. Βίγκας» . Ο πρόεδρός μας ο πολύγλωσσος, ὁ ικανότατος, σχολίαζε με καμάρι». Οποιο θέμα πρακτικό προέκυπτε στην κατασκήνωση του Πατριαρχείου,στην Παιδόπολη ή κατά την οργάνωση κάποιας εκδήλωσης. Η πρόταση του σταθερά η ίδια: «να το μάθει ο Πρόεδρος, θα το επιλύσει οπωσδήποτε». Αναγνώριζε τα χαρίσματα των συνεργατών του, χαιρόταν για αυτά . *« Γνωρίζετε, μας είχε πει κάποια φορά, ὅτι ο Νίκος (ο κ. Παπαχρήστου) έχει κάνει σπουδές στην Ιταλία; Είναι βαθύς γνώστης του αντικειμένου. Έχουμε συνεργασία απόψε. Άρχισε η Σύνοδος στο Φανάρι».**

Προσφιλής του έκφραση : *« οι δικοί μας».* Οι δικοί μας, τα μέλη δηλαδή της Πατριαρχικής Αυλής. *«Για να δούμε τι θα αποφασίσουν οι δικοί μας .Τι στάση θα κρατήσουν οι δικοί μας. Για να δούμε τι θα αποφανθεί το Έβερεστ της Θεολογίας ,ο Μητροπολίτης Περγάμου ».* Ήταν φράσεις που επαναλαμβάνονταν συχνά τον καιρό της πανδημίας, όταν σοβαρά θέματα ταλάνιζαν τον Εκκλησιαστικό χώρο.

Ο μακαριστός Νίκος Μαγγίνας ισορροπούσε με ακρίβεια ανάμεσα σε δίπολα υψηλών χαρισμάτων: οξυδερκής και όμως τόσο ταπεινός, οξύνους και όμως τόσο απλός. Καλόκαρδος, προσηνής, καταδεκτικός, γνήσια ευσεβής: Οκτώβριος 2017: Ταξιδεύουμε με μια μικρή ομάδα, 7 στελέχη, προς Κωνσταντινούπολη. Ο πολύ αγαπητός και σεβαστός π. Ιωακείμ Μπίλυσ, νύν Σεβασμιώτατος Προύσης, χειροτονείται πρεσβύτερος. Πολύ πρωί καταφθάνει στο κινητό μια φωτογραφία: 7 κεράκια αναμμένα στο μανουάλι του Πάνσεπτου Πατριαρχικού Ναού. Τα παισιώνει η φράση «καλό ταξίδι!».

Τέταρτο :Η αγάπη του για την Εκκλησία γνήσια, δοκιμασμένη στο καμίνι μεγάλων πειρασμών. Είχε μαθητεύσει παρά τους πόδας του π. Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου. Αναφέρονταν συχνά στα χρόνια εκείνα της νεότητάς του, όταν ανήκε στην ομάδα που καθοδηγούσε ο π. Κωνσταντίνος. Τον ευλαβούνταν βαθιά, τον παραδέχονταν, αναγνώριζε την προσφορά του στη νεότητα και ιδίως στη νεότητα την πονεμένη και παραβατική. *«Ο π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος, ο Κωνσταντινοπολίτης, είναι το δώρο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Ελλαδική Εκκλησία, επαναλάμβανε με συγκίνηση τα λόγια του Αρχιεπισκόπου Κρήτης Ειρηναίου την ημέρα της ταφής του μακαριστού πατρός.*

Αν ζούσε στα χρόνια τα βυζαντινά, θα ήταν, το δίχως άλλο, **χρονογράφος.**

Μέσα από τα άρθρα του και τα ρεπορτάζ καταγράφει με τρόπο αντικειμενικό και συγχρόνως γλαφυρό τα γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία των Ρωμιών της Πόλης. Μέσα από τα κείμενά του στηλιτεύει το άδικο, αγωνίζεται να διασώσει την ιστορική αλήθεια, να υπερασπιστεί τη συνέχεια της ρωμείκης παράδοσης, τις αξίες του Οικουμενικού Ελληνισμού. Όλα αυτά με τρομερή ευκρίνεια αποτυπώνονται στα άρθρα του που δημοσιεύτηκαν στην «Εκκλησιαστική Αλήθεια», στην «Ανάπλαση», στον «Ελεύθερο τύπο», στην «Καθημερινή», στην «Απογευματινή», στον «Πολίτη», στον «Εθνικό Κήρυκα», «στην Ηχώ» και αλλού. Στα φύλλα τους θα συναντήσουμε τα κείμενά του : «Τιμή στη μνήμη του Αγίου Φωτίου », «Η πολιτική του κασμά», « 50 χρόνια ιεροσύνης ,για τον Πατριάρχη Δημήτριο», «Οι καιροί δεν αλλάζουν, αλλάζουν οι άνθρωποι», «Συνάντηση Μπάιντεν Πατριάρχη το 2011», «Κι όμως την γκρεμίζουν την Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Μακροχώρι», «Ανατολίτικα παζάρια για το Φετιχιέ Τζαμί», « Σύννεφα στο ορίζοντα της Αγίας Σοφίας», «Ακατάληπτα πράγματα στη Μονή του ακατάληπτου

Χριστού», « ο Αγιορείτης πνευματικός π. Εφραίμ Κατουνακιώτης μιλάει στην Εκκλησιαστική αλήθεια», « Συνέντευξη από τον Δημήτρη Καλούμενο για τα Σεπτεμβριανά», « ο Πατριάρχης στο Βυζαντινό Ναό των Αγίων Σεργίου και Βάκχου» και από τα πιο πρόσφατα « η ΕΡΤ κόβει το Οικουμενικό Πατριαρχείο», « πέθανε στην Πόλη ο ομογενής που είχε υποβληθεί σε πρωτόπορα ανταλλαγή μοσχεύματος» και άλλα πολλά στα οποία θα εντυφούν οι ιστορικοί του μέλλοντος!

Αν ζούσε στα βυζαντινά χρόνια, θα ‘ταν, το δίχως άλλο, **χρονογράφος!**

Πέμπτη 8 Απριλίου 2021, ο σεβαστός κύριος, **Δάσκαλο**, τον προσφωνούσαμε εμείς πάντα. Μάς παρέδωσε μαθήματα υψηλού ήθους. Ο σεβαστός μας Δάσκαλος στέλνει το ενημερωτικό δελτίο του Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας του Πατριαρχείου για την εκδημία του Γέροντος Νικαίας κυρού Κωνσταντίνου. Το γεγονός... λειτουργεί ως οίωτος!

Σάββατο 10 Απριλίου 2021, στο τηλέφωνο ο Σεβασμιώτατος κ. Βαρνάβας: « Μαρία, έμαθες ο Νίκος ο Μαγγίνας εκοιμήθη». Η στιγμή ζυγίζει αιώνες. Η ακοή μου κάνει παιχνίδια. Σκέπτομαι. «Εκοιμήθη; Πώς, Σεβασμιώτατε;» «Στον ύπνο του, απαντά με συντριβή ο Δεσπότης μας». Στον ύπνο του! ..Ναι, μόνον έτσι μπορούσε να νικηθεί, ο σπάνιος αυτός άνθρωπος με την υψηλή ευφυΐα, διαφορετικά, εν εγρηγόρσει, θα τον είχε μεταπείσει τον απεσταλμένο του Θεού, όπως έγινε με τον Εζεκία, που έκαμψε το Θεό με τα πονεμένα λόγια του και κέρδισε δεκαπέντε χρόνια, παράταση ζωής.

Εμείς; « Ησυχάσαμεν ειπόντες το θέλημα του Κυρίου γινέσθω»!

Σάς ευχαριστούμε πολύ, για την τιμή της πρόσκλησης, για τη δυνατότητα να καταθέσουμε μικρόν όφλημα τιμής στον αγαπητό μας κύριο Μαγγίνα, το Δάσκαλό μας .Τού χρωστάμε πολλά!

Τελειώνοντας , δανειζόμαστε από το ποίημα της Κικής Δημουλά:

« Φωτογραφία 1948» την τελευταία στροφή και τη μεταγράφουμε:

«κρατώ στο χέρι μια φωτογραφία ,

μια είδηση...

πολίτικη αρχοντιά

φαίνεται από τη ζωή μας

ο Νίκος ο Μαγγίνας πέρασε κάποτε..»

Σάς ευχαριστώ πολύ,

Μαρία Χαραλαμπίδου

από την Ιερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως